

MIJN EINDE NADERT

2026

Op aarde wint wijsheid niet van aards geweld.

Nee, ik was het niet van plan.

Dictator te worden.

Ik heb de beste bedoelingen.

Het is anders gelopen.

Er was armoede en onrecht, en ik wilde daar iets aan doen en ik bleek niet de enige en mensen sloten zich bij mij aan en ik werd een beweging.

Omdat ik succes had.

Ik had meer moeite met de beweging dan met mijn goede bedoelingen. Zo is het niet helemaal geworden zoals ik het zag. Alleen op mezelf had ik het beter gedaan. Met de beweging had ik moeite én met de tegenbeweging. Actie en reactie, een traagheidswet. We moesten maatregelen nemen. Op den duur werden dat maatregelen om onszelf te beschermen. En onze verworvenheden. En onze maatregelen draaiden maar half goed uit, waardoor we ook nog de collateral damage moesten opvangen.

En we verhardden en we werden ook machtig. Ik had mij kunnen terugtrekken, ik deed het niet. Ik heb pas na mijn dood vernomen dat ik heel selectief werd geïnformeerd. Wie kon, wilde blijven profiteren. En er werd geprofiteerd. Ik zal het niet op anderen steken, ik had zelf ter plaatse kunnen gaan kijken: in gevangenissen, op kerkhoven, spreken met de familie. Ik deed het niet, ze hadden mij kunnen vermoorden.

We schreven nieuwe verhalen en we verboden de vrije pers. Waarom moet die pers vrij zijn? Pers is pers. De democratie schaften wij niet af; nergens voor nodig. Ik werd altijd met een grote meerderheid herkozen. Oké, we waren selectief met de kieslijsten, een mens moet zijn land beschermen. Tegen oproerkraaiers en zo. Mensen kwamen mij vertellen dat die er waren en hoopten op een beloning. Ik installeerde grote beloningen en kleine beloningen, en zorgde er vooral voor dat ik zelf voldoende had om te kunnen belonen.

Ik geniet ervan. Het is een genot. Veel hebben. Veel. Bezit. Macht. Ik ben machtig. Ik ben rijk. Dat is niet voor het grote publiek. Tegen mezelf mag ik dat zeggen.

Ik heb recent een lijst gezien van wereldleiders met de vermelding van het aantal mensen die zij hebben laten vermoorden. Vreemd dat historici dat oplijsten. De kans is reëel dat ik op die lijst kom. Niet bovenaan, niet onderaan. Wat heet “vermoorden”. Er zijn veel mensen - eigenlijk te veel. Ik heb gesnoeid, laten snoeien. Zou je een tuinman een wrede tuindictator noemen omdat hij de bomen en struiken in zijn tuin snoeit zoals hij het wil? Voor de bestwil van zijn tuin? Voor mooie vruchten? Als je wil dat je tuin opbrengt, moet je snoeien, en mesten.

Het is plezant bij momenten, beangstigend bij momenten, zoals op de kermis. Ik neem risico's, soms is het kantje boordje. Oh, succes! Mijn grootste successen. Adrenaline. Ik heb speciaal bloed.

Elke dag drink ik een beker van mijn eigen bloed. Ze zeggen dat ik een narcist ben. Laat ze maar zeggen. Ze hebben het niveau niet om mijn niveau te zien. Ik ben de beste. Ik ben de leider. En met een beker van mijn eigen bloed - er is geen beter bloed - word ik alleen maar nog beter. Niemand kan aan mij tippen. Mijn voorsprong wordt groter. Daar komt ooit een einde aan, zeggen raadgevers. Kijk naar de geschiedenis, zeggen ze. Aan alle macht komt een einde. Ik zal het tegendeel bewijzen. Alleen ik kan dat. Alleen ik weet hoe. En ik zorg voor mezelf. Elke dag. Elke dag een beker van het beste bloed. Mijn bloed.

Er is niemand zoals ik. Ik ben geen Caesar, geen Alexander de Grote, geen Hitler, geen Stalin, geen Mao, geen Amerikaanse president, geen Russische president, geen Chinese partijleider. Ik ben ik en ik doe het op mijn manier. Ik heb een beetje van allemaal, maar méér en beter. Hadden zij ook maar iets van mij. Technologie. Financiële know-how. Intelligentie kortom. Ik zet alles in. Alles! Alles samen.

En zeg mij eens eerlijk: is de wereld er beter of slechter aan toe? Beter! We leven langer - weliswaar niet lang genoeg - er is minder armoede, er is werk, er is opleiding, sport, vrije tijd. We hebben nog nooit zoveel gereisd. Er is voedsel. En er zal vrede zijn - als iedereen naar mij luistert en stopt met zijn eigen wil door te drijven. Territorium, godsdienst, de tijd is voorbij. Dat ik het je zeg. Er is één wereld. En ik ben daar de perfecte leider voor.

Wie onze vijand is? Iedereen die tegen mij is. Iedereen die tegen ons land is. Iedereen die tegen onze visie is, tegen onze beweging.

Ik heb een kind, maar het kan aan mij niet tippen. En dan heb ik ook nog een dochter, ja. De mensen zijn nieuwsgierig, nog altijd, naar mijn leven, mijn relaties, mijn seksleven. Doe ik het nog met mijn partner, is mijn partner nog wel mijn partner, is mijn vrouw nog wel mijn partner, is mijn echtgenote nog wel mijn vrouw? Ik vraag mij af waarom. Ik denk dat het antwoord is dat ze mij niet geloven. Wanneer ik met mijn echtgenote verschijn, hoor, zie en voel ik ze denken: die is er ook maar bij voor de schone schijn, die zal wel andere katjes knijpen.

De laatste tijd, vreemd, de laatste tijd gaat het precies een beetje bergaf met mij. Fysiek. Mijn hoofd is helder. Helder en ervaren. Ik weet het, ooit nadert het einde van mijn leven, zelfs bij mij. De levenswet. Ik heb vele wetten laten aanpassen. Ik heb wetenschappers ingezet om ook deze wet aan te passen. Hélaas, ze zijn onmachtig. De laatste wet zal ik moeten ondergaan, zelfs ik. Ik weet niet of ze zich hard ingezet hebben, die vet betaalde wetenschappers.

Ik weet dat mijn opvolgers staan te popelen. “U komt op de wachtlijst, er zijn vele wachtenden voor u.” Laat ze nog maar een beetje wachten. Zommigen wachten al lang. Ik weet goed wie. Ze zullen vechten, wees daar maar zeker van. Er zitten geen echte leiders tussen, zo zot ben ik niet geweest. Echte leiders, met charisma? Die stak ik in de gevangenis en ik zorgde ervoor dat ze zich niet konden voortplanten. Darwin-gewijs.

Nu mijn einde nadert denk ik dat ik begin te beseffen dat mijn beste bedoelingen misschien toch niet zo goed waren. Misschien deed ik het alleen voor mezelf? Maar wat is daar verkeerd aan? Het staat iedereen vrij hetzelfde te doen. Je moet het kunnen. Ik kan het. Ik heb het bewezen. Ik bewijs het nog elke dag.

En nog iets: ik denk, de laatste tijd steeds meer, dat de mensen mij niet graag hebben. Ik weet dat de mensen narcisten niet mogen. Ik denk, de laatste tijd steeds meer, dat ik ook een beetje narcistisch ben. En als de mensen je dan niet mogen, word je nog narcistischer. De mensen zouden beter moeten weten. Ik leer ook nog elke dag bij.

Ik had beter kunnen verdelen, minder tweedracht kunnen zaaien, meer vrede kunnen sluiten. Maar stel je voor dat er geen problemen meer zijn - onvoldoende problemen - dan had ik mezelf overbodig gemaakt. Niet dat alle problemen ooit opgelost zouden worden, maar bij te weinig problemen hebben de mensen geen leider meer nodig. Bij te weinig problemen kan iedereen leider zijn. En ik wil het zijn. Omdat ik daar beter in ben en omdat ik veel verplichtingen heb. Het is geen luxelevens - denk dat maar niet. Natuurlijk was het een luxelevens, dat is het nog steeds, maar dat zeg ik aan niemand, soms denk ik zelfs van niet. Luxe is relatief: van het ene iets meer, van het andere iets minder. Nooit eens rustig een terrasje, nooit een vrijblijvende babbel aan de toog, nooit een vrijblijvende babbel om het even waar. Altijd op mijn hoede. Altijd zijn ze uit op iets.

Ik heb maatregelen genomen waarvan ik de positieve gevolgen nooit zelf zal meemaken. Soms dacht ik: waarom zou ik, ik zal het toch niet meer zien? Maar dat is geen reden om het niet te doen. Ik deed het. Ik nam mijn verantwoordelijkheid, droeg mijn taak ernstig, in eer en geweten. Er is ook een en ander dat ik liever niet had meegemaakt, enkele beslissingen van mezelf die ik liever anders had gezien. Ik ben vaak misbegrepen, dat is voor mij het ergste. Iedereen weet

toch: als het verkeerd uitdraait, kan de beslissing of uitvoering toch onmogelijk van mij komen?
Hoe blind kunnen mensen zijn? Alsof ik het slecht met hen voor zou hebben.

Ik heb niet voor iedereen goed kunnen doen. Het liep een beetje uit de hand. Law and order is er wel, vind ik. Wie wil, kan het goed en veilig hebben en hoeft niet bang te zijn. Voor hen ben ik een goede huisvader.

Ik mag dus zeggen dat ik misschien geen onderscheiding heb gehaald - alhoewel ik die verdien - maar dat het goed genoeg was.